

IŠTIKIMYBĖ SAVO TAUTAI

LIETUVOS PASIUNTINYBĖS PATARĖJO V. BALICKO ŽODIS, PASAKYTAS DBLS SUVAŽIAVIMO PROGA LONDONE 1961. I. 21.

Sveiki, Gerb. Suvažiavimo atstovai, susirinkę į metinį DBLS suvažiavimą!

Jau beveik 14 metų suėjo, kai gimė DBLS, iš kurios išsivystė Lietuvių Namų Bendrovė su Lietuvių Namais, Spauštuvė ir Sodyba. DBLS čarteryje — Sąjungos gimimo metikoje — yra išreikšti jos steigėjų nusistatymai: apjungti visus D. Britanijoje gyvenančius lietuvius ir bendromis jėgomis rūpintis savo narių kultūriniais, socialiniais bei ekonominiais reikalais ir visais galimais būdais remti Lietuvos laisvės bylą.

Per 14 metų Sąjunga daug ką yra padariusi. Jos įnašas į D. Britanijos lietuvių gyvenimą yra labai didelis. Pirmasis Sąjungos penkmetis šio krašto lietuvių gyvenimo istorijoje yra atžymėtas kaip aukščiausio pasilimo bei žydėjimo laiko tarpas. Visuomeninė veikla tuomet pasizymėjo nepaprastu gyvumu.

Visa eilė didesniųjų skyrių turėjo meno ansamblius, chorų, tautinių šokių grupes. Centras iš skyrių surinkdavo žymias pinigų sumas ir galėjo išvystyti plataus masto akciją įvairiose srityse.

Deja, šis gražus kūrybinio pakilimo laikotarpis šiandien jau yra praeitis. Dėl emigracijos ir užjūrį ir dėl įvairių kitų priežasčių DBLS veikla antrame penkmetyje tolydžio mažėjo, ir pagaliau, kai paskutinių kelių metų laikotarpyje ji patyrė dar tam tikrų nesėkmių, tai visai dar daugiau atsiliepė į Sąjungos veiklą. Aš tikiu tačiau, kad visi

šie pereinamieji sunkumai bus nugalėti ir kad, pasimokę iš praeities klaidų, Jūs, gerbiameji atstovai, sugebėsite atnaujinti buvusį entuziazmą ir su nauju ryžtu tęsite savo darbą.

Tiesa, laikas ir esamoji gyvenimo realybė mūsų organizacinį gyvenimą veikia kiek kitaip, negu prieš 14 metų. Problemos branduolys glūdi tame, kad ne visiems lietuviams, įsikūrusiems, o kai kuriems ir įsipilietinusiems šiame krašte pavyksta surasti tobulą harmoniją tarp naujai sukurtos gyvenimo aplinkos ir pareigų lietuvių. Dėl šios harmonijos stokos kartais vyksta atšalinimo procesas, o lietuviško organizuotumo reikalas sunku įrodyti, panašiai kaip yra įrodoma matematinė teorema. „Kai nėra širdyje, nėra nei galvoje“, sako priežodis. Tik širdyje jausdamiesi lietuviškai branginsime ir savo tautybę ir visa, kas su ja susiję. Susiorientavimui lietuviui ir pilietybės paieškoms nesutrukdė jo pareigų lietuvių. Mat, tautybė ir pilietybė yra du skirtingi dalykai. Pilietybė galima pakeisti net ir keletą kartų, bet tautybės nepakeisi. Tėvynė, kaip ir motinai, turime išimtinus jausmus. Kas šito nejaucia — įrodymais to neįkvepsi.

Ligi nepriklausomybės atgavimo mūsų tėvams Lietuva buvo tik idėja. Tai idėja konkretizuoti reikėjo daug pastangų, darbų ir auko. Vėliau tai idėja buvo įkūnyta. Dabar ir vėl Lietuva, kaip nepriklausoma politinė esybė, mums yra tik idėja.

Todėl kiekviena mūsų atliktoji lietuvių pastanga yra kova už tą idėją. Kad toji kova būtų sėkmingesnė, visi lietuviai, kurie nori pasilikti ištikimi savo tautos amžinajai gyvenimui, turi jungtis draugėn, turi būti organizuoti.

Tad, sukaupę savąsias pastangas, pasiryžkime nugalėti visas pasitaikiusias kliūtis ir su viltimi širdyse ženkime viningai pirmyn. Šiais žodžiais sveikinu Jus visus Ministerio Balučio ir Lietuvos Pasiuntinybės vardu ir linkiu, kad Jūsų darbai būtų našūs ir sėkmingi.

MASKVOS VILTYS AMERIKOJE

DIDŽIŲJŲ IR MŪSŲ KLAUSIMAI

(E) Jungt. Amerikos Valstybių prezidentas dar nebuvo išrinktas, o Maskva jau intensyviai stengėsi su daryti tokias nuotakas, kad su naujuoju prezidentu — jei jis bus Kennedy — pavyktų susitarti kuo puikiau. Grįžta „gerieji“ Franklino Roosevelto laikai, to prezidento, kuris davėsi Stalino apeinamas. Visa eilė Chruščiovo ir kitų jo pareigūnų pareiškimų po JAV prezidento rinkimų rodo, kad Maskva ir naująjį prezidentą Kennedy ir jo užsienio politikos vykdytojus deda daug vilčių.

Ko Maskva tikisi? Tiesiai pasakius, ji tikisi su Jungtinėmis Amerikos Valstybėmis kaip nors susitarti, ypač pavergtųjų tautų sąskaiton. Kad siekia susitarti, tai aiškėja ne tik iš viltingų pareiškimų, bet ir iš kai kurių politinės taktikos žymių. Maskva laikosi palyginti ramiai Berlyno klausimu. Kai kilo naujasis ginčas Laose, Maskva, tiesa, iš pradžių lėktuvais ir ginklais rėmė komunistinius Laosu sukilėlius, bet kartu rėmė ir pasiūlymą atgaivinti Laosu tarptautinę kontrolę (ją sudaro Kanados, Indijos ir Lenkijos atstovai), o su tuo sutiko ir Vakarų valstybės. Tai reiškia, kad Maskva vengia ir čia naujų padėties paastrėjimų ir naujos „vietnamiškos“ ar „korejiškos“ situacijos. Palyginti kantriai ir santūriai laikosi Maskva ir Afrikoje. Dar pažymėtina, kad naujoji F. Vokietijos ir Sovietų Sąjungos prekybos sutartis, taip pat tarptautinės prekybos susitarimai tarp Bonnos ir Pankovo irgi buvo pasiekti ne be tam tikro Maskvos nusiteikimo santykius ir centrinėje Europoje kiek galint švelninti, ne aštrinti.

Pabrėžtina, kad visa tai iš Maskvos pusės yra tik taktika, daugiau nieko. Yra tik priemonės susitarti su Vašingtonu, kad galėtų iš jo išgauti kuo daugiau nuolaidų ir C. ir Rytų Europos tautų sąskaiton ir kitais atžvilgiais. Chruščiovas gali pasiūlyti: Norit, kad Berlyne liktų status quo? Gerai, bet kartu prižiūrėkite tai ir Rytų Europoje. Norite, kad nesikištume į Jūsų, Vakarų, vidaus reikalus? Gerai, bet pasizadėkite, kad nesikišite ir į mūsų vidaus reikalus, pvz., nebekelsite Pabaltijo klausimo. Aišku, visos pasaulis žino arba turėtų žinoti, kad Pabaltijo kraštai nėra Sovietų Sąjungos vidaus reikalas, bet taip pat aišku, kad Maskva darys visa pasiekti, kad Amerika ateityje daugiau nebedeklaruotų Lietuvos, Latvijos ir Estijos laisvės troškimų teišėmimo. Maskva, žinoma, gali pasiūlyti dar ir kitokios rūšies mainus, tai „Pabaltijo dėmei“ užklijuoti, esamajai padėčiai įteisinti. Su Eisenhowerio režimu reikalas Maskvai nepavyko. Dabar bandys su Kennedy valdžia. Pavyks, ar nepavyks — pabandyti galima. Pasaulio politikos žaidimas dabar yra toks „aukštas“, kad iš Chruščiovo galima laukti ir gana žymių kompensacijų Vašingtonui (pvz., nusiginklavimo ir panašiais klausimais).

Iš kitos pusės naujasis JAV prezidentas Kennedy ir jo sudarytasis užsienio politikos kolektyvas jau yra ne kartą pabrėžę, kad sieksia ateityje „dinamiškesnės Amerikos politikos“. Bet kuo ta judresnė užsienio politika turėsianti pasireikšti, niekas konkrečiai nežino. Jau buvo pranešta (ir vėl demontuota), kad prezidento Kennedy ambasadorius ypatingiems reikalams, Hariman, netrukus po valdžios perėmimo (sausio 20 d.) būsiąs siunčiamas su specialia misija į Maskvą paruošti dirvos naujam susitikimui su Chruščiovu. Žinia, kaip sakyta, buvo demontuota, bet yra žinoma iš aktesnių pareiškimų, kad

Visiems giminėms Lietuvoje, draugams, pažįstamiems ir bičiuliams žiaurus ir anapus geležinės uždangos pranešame, kad negaltingoji mirtis išplėdė iš mūsų tarpo, po sunkios operacijos Heidelbergo Universiteto Klinikoje, 1961 m. sausio 17 d., 21 val., didėlį visuomenininką, buvusį Vokietijos Krašto Tarybos narį, buvusį PLB Vokietijos Krašto Valdybos pirmininką, buvusį VLIKo narį

A.A. Advokatą JUOŽĄ BATAITĮ.

Jis buvo gimęs 1894 m. spalio 17 d. Raseiniuose, gyveno Kaune ir turėjo tenai savo advokatūrą. Jis ilsisi ramiai svetimame krašte, savo brangios šėmos ir mylimos Tėvynės neapamatus.

SENOJI IR NAUJOJI BAUDŽIAVA

Šiais metais vasario 19 d. sueina lygiai 100 metų, kai Lietuvoje oficialiai buvo panaikinta baudžiava. Atrodo beveik neįtikėtina, kad prieš šimtą metų mūsų tėvynėje (kiek anksčiau ir visoje Europoje) kaimo žmonės, arba taip vadinamieji valstiečiai, nebuvo laisvi. Jie buvo pririšti prie dvaro (dažniausiai lenkiško), jų dirbamoji žemė priklausė ponui, kuris buvo jo teisėjas ir administratorius. Dvarininkas galėjo savo valstietį parduoti turguje, ikeisti, dovanoti ar išmaišyti. Jis galėjo jį bausti, plakti rykštėmis, ir net ištremti į Sibirą. Teisiniu atžvilgiu baudžiauninkų būklė anuo metu buvo visiškai lygi vergijai, tik ūkiniu atžvilgiu ji buvo kiek švelnesnė.

Ypač baudžiauninkų padėtis Lietuvoje pasunkėjo, kai Lietuva per paskutinį Lietuvos - Lenkijos padalinimą (1795 m.) atiteko rusams. Rusijoje tuo metu viešpatavęs neribotas bajorų savivaliavimas persimetė ir į Lietuvą. Net ir oficialiai baudžiavą carui Aleksandrui II panaikinus, dar porą metų valstiečiai turėjo vergauti ponams ir kėsiti jų nuoskaudas. Ir tik tai po 1863 metų sukilimo jie galėjo atsiskirti nuo dvaro, pasižadėdami savo turimus žemes, valdžiai tarpininkaujant, išsipirkti.

Su baudžiava lietuvių vargai betgi nepasibaigė. Žiauriai numalšinti su sukilimu, rusų valdžia užsimanė Lietuvą galutinai surusinti ir su-

pravoslavinti. Persekiojant lietuvių tautinį atgimimą, jų kalbą ir tikėjimą, 1865 m. buvo uždrausta lietuviška spauda. Per 40 metų negalėjo pasirodyti jokia lietuviška knyga ar laikraštis. Tai buvo barba riškiausias rusų žygis, neturintis sau pavyzdžio civilizuo tame pasaulyje. O vis dėlto Lietuva išliko gyva ir prisikėlė.

Ivykiai kariojasi. Šiandien, 100 metų prasiūkus po baudžiavos panaikinimo, Lietuvoj vėl klesti baudžiava. Lietuviai ūkininkai vėl taip pat vergauja kolchozuose, kaip jų protėviai vergavo ponų dvaruose. Jie taip pat visas savo jėgas ir visus savo išteklius turi atiduoti ponui — valstybei, patys gaudami tik tai trupinius. Ir vėl, kaip anuomet, savo „clesoriškas malone ir apieka“ buvo prigludę rusų caras, taip dabar „apieka“ ir glaudžia vyresnysis Maskvos brolis. Tautinis lietuvių pasipriešinimas taip pat žiauriai slopinamas. Nors tiesioginiu būdu spauda nėra uždrausta, bet jos laisvė absoliučiai suvaržyta. Dabar tie Rusijos viešpačiai taip pat nori Lietuvai primesti savo kalbą ir „religiją“, nes jų galutinis tikslas yra lietuvius ne tik subolševikinti, bet ir surusinti.

Lietuvių rašytojas Mykolaitis - Putinas savo romane SUKILĖLIAI sako: „Tauta turi būti priaugusi ne tik nepriklausomybei, bet ir vergovėi“. Ilgų amžių praktika rodo, kad lietuvių tauta tokia yra. Ji ne kartą buvo perblostta ir naikinama, bet laisvės idealo kibirkštys visada pasilikdavo rusenti lietuvių širdyse. To paties autoriaus žodžiais betarinti, ir paversta tauta kartais yra nepaprastai kūrybinga. „Skausmas sutelkia pajėgas dideliems darbams ir dar didesniems pasiryžimams. Laisvės idealas vėl pasirodo savo aukštybėse ir suspin di nesuteptu skaitumui. Jis gaivina, įkvėpia ir kelia ne tik išrinktuosius, bet ir minias“. Jis vėl pikels lietuvių tautą ir išvaduos ją iš dvidešimtojo amžiaus baudžiaivos jungo.

Dobilas

(E) Sovietų miltuose daug radioaktyvumo. Iširta, kad Sovietų kilmės miltuose esąs nepaprastai aukštas radioaktyvumo nuosimtis, kas rodo, kad Sovietų Sąjungos teritorijoje ryšium su atominiais bandymais nukrinta ant žemės daug radioaktyvių nuosėdų. Išaiškinta, kad radioaktyvumas Sovietų Sąjungoje yra žymiai ryškesnis, negu Didž. Britanijoje, Kanadoje, Amerikoje ir kituose Vakarų kraštuose.

Septynios DIENOS

PREZIDENTAS JOHN F. KENNEDY

Pasakęs kalbą ir perdavęs pareigas naujam prezidentui John F. Kennedy, gen. Eisenhoweris atsisveikino su Baltaisiais Rūmais.

Naujasis prezidentas savo įžanginėje kalboje, be kita ko, pasakė: „Tegu žino kiekviena tauta, vis tiek, ar ji mums gera, ar bloga linkėtų, kad mes mokėsimės bet kokią kainą, pakelti bet kokią sunkumą, susidurti su bet kokiais bandymais, remti bet kurį draugą ar pasipriešinti bet kuriam priešui tam, jog išlaikytumėm laisvę“.

Bet jis taip pat pasakė: „...neklauk, ką Amerika padarys tau, bet ką mes visi kartu galime padaryti žmogaus laisvei“.

PALEISTAS DJILAS

Tito vyriausybė paleido iš kalėjimo smarkiausiai savo kritiką Milovan Djilas, kuris parašė knygą NAUJOJI KLASĖ. Jis kalėjime išbuvo daugiau kaip 4 metus (apie pusę laiko, kuriam buvo nuteistas).

SUMAZYS ŽMONIŲ SAUDYMA

Dr. Castro įsakęs saviesiems sustabdyti karinių tribunolų vykdomąsias masines „teroristų“ bylas, nors dar sausio 20 d. buvo sušaudyti 2 (iš viso sausio mėn. sušaudyta 10).

BAIGTAS STREIKAS

Belgijoje vykęs visuotinis streikas, nukreiptas prieš vyriausybės ekonominio susi glaudimo programą, pagaliau jau blėsta.

SPROGIMAS ATOMINIAM CENTRE

Iš Budapešto ateina žinios, kad įvykęs sprogimas Kinijos atominių bandymų centre, kuriame ruošiamasi gaminti atomine bombą. Užmušti keli mokslininkai ir apardyti pats centras.

PRIEMONĖS DRAUGAMS IR PRIESAMS

Maskva įsakė visiems satelitams sulaukyti ginklų pristatymą Kubai. Tai priemonė gerinti santykiams su Amerika.

Sulaukymas mašinų ir įvairių prekių pristatymas Albanijai, kuri Maskvos pasitarimuose ir savo spaudoje palaiko Kiniją, o ne Sov. Sąjungą.

Kinijai sustabdytas gazolino ir lėktuvų dalių pristatymas. Sov. Sąjunga nekreipia dėmesio į Kinijos skundus.

SOKDINAMI ŪKIO VADAI

Pastaruoju metu Chruščiovas šokdines nemaža ūkio srityse vadų už blogą ūkininkavimą, netvarką ūkio srityse ir didelius nuostolius.

PASTERNAKO DRAUGAI SUNKIŲJŲ DARBŲ STOVYKLOJE

Vakarus pasiekė žinios, kad jau mirusio rašytojo Pasternako bičiulė Olga Ivinskaja nubasta 8 metams sunkiųjų darbų stovykloje, o jos dukrė 3 metams.

Ji apkaltinta studentų verčiamuosius darbus pasirašinėjusi savo vardu. Vadinasi, nubausta už kriminalinį nusikaltimą, nors Vakaruose vyrauja įsitikinimas, kad tai tik prisagta. Atsiskaityta su liudininku.

Ivinskaja Stalino laikais atsedėjo metus kalėjime ir 4 metus darbo stovykloje.

KLASTOJAMIEJI DOKUMENTAI

Sovietų slaptoji policija, padedama savo skyrių pasaulio sostinėse, pastaraisiais metais yra paleidusi į apyvartą tarsi slapto Vakarų valstybių dokumentus. Tokie dokumentai patenka į spaudą ir privalo kompromituoti Vakarų valstybes. O jie būna padirbinys.

ALŽYRIEČIAI PASIRUOŠĘ

Provizorinės Alžyro Respublikos vyriausybės tremtyje min. pirmininkas Abbas pareiškė, kad jie esą pasiruošę pradėti derybas su Prancūzijos vyriausybe dėl sąlygų atskleidžiant Alžyro gyventojus.

PASAULYJE

— Amerika paskolino Pakistanui 8 mil. dolerių.

— Gruodžio mėn. Kanadoje buvo 528.000 bedarbių (didžiausias skaičius gruodžio mėn. po karo).

— Lenkijos konsulas Australijoje, Sydne juje, Zielinski su žmona ir dviem vaikais paprašė politinio prieglobsčio ir gavo jį.

— Sov. Sąjunga ir Etopija pasirašė kultūrinio bendradarbiavimo sutartį.

— Romos teismas 5 mėnesiams kalėjimo nuteisė monarchistų partijos vadą Guglielmi už prezidento įžeidimą.

— Vyriausybė atsisakius padidinti atlyginimus, 5000 dantų gydytojų Japonijos sostinėje Tokio paskelbė streiką ir suruošė demonstracijas.

— Kanada grąžino Lenkijai Vavelio brangenybes, nugalėtas ten karo pradžioje ir vertas 60 mil. dolerių.

Nori pakelti ateistinių paskaitų lygį

(E) Vilniuje įvyko Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos šeštasis plenumas, kurio vyriausiasis darbotvarkės punktą buvo: Pakelti paskaitinines, ypač ateistines propagandas idėjinį lygį.

Ponui KAZIMIERUI PLŪKUI,

jo mylimai ir brangiai motinėlei Lietuvoje mirus, reiškiu gilią užuojautą.

J. Bačišanskas, Nottingham

P-lei ELENUTEI BLUDENUTEI ir

p-niai MAGDUTEI KLUMBIENEI,

jų mylimai Mamytėi mirus,

nuoširdžią užuojautą reiškia

E. ir S. Sasnauskai

SAU PATIEMS IR TAUTAI

DBLS VALDYBOS PRANEŠIMAS SUVAŽIAVIME

Šis metinis skyrių atstovų Suvažiavimas įrašys dar vieną lapą į organizacijos istoriją. Todėl tenka peržvelgti mūsų organizacijos darbus ir įvykdytuosius uždavinius, atžymėti mūsų darbo vaisius ir šia proga čia susirinkus dar kartą pasiūlyti mintimis apie mūsų pastangas per praeitų metų.

DBLS darbo baras yra platus. Jis apėmia ne vien tik mūsų vidaus administracinio pobūdžio reikalus, bet ir kultūrinę, bendruomeninę ir politinę sritį. Todėl tenka prie visų šių reikalų sustoti, pasižiūrėti, kas buvo nuveikta, ir bandyti mesti žvilgsnį tolyn į ateitį.

DBLS yra tampa susieta su L. N. B-ve. Šių abiejų veiksmų valdybos yra tos pačios. Todėl įvykiai L. N. Bendrovėje turi didelės įtakos ir į DBLS vidaus reikalus. Kaip žinome, LNB per praeitų metų turėjo sukrėtimų, kurie, be abejo, turėjo įtakos ir DBLS. Nesiaiskindami LNB nesėkmių, nes jos mums visiems gerai žinomos, kreipkime dėmesį į tai, kaip tos B-vės nesėkmės paveikė DBL Sąjungą.

Kritiškiausiais momentais DBLS Valdyba stengėsi palaikyti kontaktą su nariais per spaudą arba laiškus. Valdyba pilnai įvykdė ne vien tik padėties rimtumą iš finansinės pusės, bet taip pat dėję pastangas išvengti moralinio pakrikimo narių tarpe. Prisimenant tas kritiškas dienas, šiandien persiai išvada, kad Valdybos buks-tavimai buvo be pagrindo. Šiandien galima tvirtinti, kad mūsų organizacija yra dar pakankamai pajėgi pergyventi sunkumus ir pavojus. DBLS — svarbiausia Anglijos lietuvių bendruomeninė organizacija — pavojaus egzaminą išlaikė gerai ir, reikia tikėtis, tapo užgrū-dinta atečiai. Visi pavojaus mums paliko gerą pamoką — mūsų organizacijos pagrindą sudaro ne vienas kitas atskiras asmuo, bet susipratusi, solidari masė tautiečių, pasiryžusių išlaikyti savo institucijas ir toliau dirbti mūsų tautai.

Toks tvirtinimas skamba kaip pasigyrimas, tačiau faktai liudija, kad taip yra iš tikrųjų. Štai per pastaruosius metus, kada kaip tik teko pergyventi įvairius sukrėtimus, solidarumo mokesčio surinkta daugiau, negu 1959 metais. Lan-kantis skyriuose teko pastebėti, kad susidomėjimas ir susirūpinimas DBLS ir LNB padėtimi yra ne sumažėjęs, bet žymiai padidėjęs. Ir pagaliau, Valdybai kviečiant ateiti į talką su paskolomis, suplaukė apie 5.000 sv. paskolų, kurios įgalino pergyventi didžiąją krizę. Tai gi

visi ženklai rodo, kad organizacijos moralė yra gera ir turi galimybių kilti.

Pereinant prie kitų Centro reikalų, pirmiausiai tektų paliesti Valdybos dvylypumo klausimą. Kaip jau minėta, S-gos Valdybos narių dauguma atlieka taip pat ir LNB Valdybos pareigas. Be abejo, tokia santvarka uždeda nariams daugiau darbo ir rūpesčių. Dėl to neretai stebėtis, kad yra nuomonių, tvirtinančių, jog tokia santvarka nėra gera, jog bizniti turi rūpintis prityrę biznieri, o Sąjungos reikalais — prityrę visuomenės veikėjai. Tačiau taip galvojant užmirštama, kad mūsų tarpe nei genialių biznierių, nei puikių visuomenininkų nėra. Todėl teikia manytis taip, kaip yra patogiausia, ir daryti išvadas, pasižiūrėjus į rezultatus.

Sąjungos Valdybos nuomone, idė ja suvienyti S-gos ir LNB Valdybas praktikoje veikia patenkinamai ir turi galimybių tobulėti. Ligi kokio laipsnio šis Valdybų suvienijimas pakenkė DBLS reikalams, geriausiai galėtų pasakyti Suvažiavimo atstovai. O B-vės veiklos rezultatai rodo šioji tokį pagerėjimą. Yra vilčių, kad ateityje tiek B-vės, tiek S-gos darbas leis į normalias vėžes ir Valdybos darbas palengvės, susiradus geresnių būdų atlikti jam.

Kadangi DBLS ir LNB yra beveik ta pati organizacija, veikianti skirtingose srityse ir turinti vieną Valdybą, DBLS jau nuo seno naudoja-si didele B-vės parama. DBLS Centras turi patalpas L. Namuose ir naudoja siomis nemokamai. DBLS Centras naudoja si kitais B-vės patarnavimais, kaip telefonas, raš-tinės reikmenys ir kt. Tokiu būdu B-vė prisideda prie DBLS veiklos ir vykdo uždavinius, kuriems ji buvo sukurta.

Turėdamas pakankamas veiklos sąlygas, DBLS Centras stengėsi per praeitus metus atstovauti lietuviams įvairiose organizacijose. Pirmiausiai paminėtina Pavertųjų Jungtinių Tautų Delegatūra London, kurioje lietuviams atstovauja du Valdybos nariai. Posėdžiai vyksta maždaug kas mėnesį, ir kiekviena posėdyje bent vienas iš mūsų atstovų dalyvauja juose. DBLS V-ba lietuviams atstovauja ir Centr. Koordinaciniam Pabėgėlių Komite-te. Pastovaus atstovo ten neturim, todėl posėdžius vyksta tas Valdybos narys, kuris tuo metu gali rasti laiko. Palaikomi ryšiai ir su Britu Pabėgėlių Taryba, kuriai, pagal Suvažiavimo pageidavimą, buvo at-mokėti vengrų pabėgėliams surink

tieji pinigai. Tokiu būdu tas opus reikalas pagaliau buvo baigtas.

Dalyvauta posėdžiuose ir tarp-tautiniame politinių kalinių ir nuo-nacių režimo nukentėjusių komi-tete. Kaip buvo spaudoje minėta, Vokietijos vyriausybė yra paskyru-si tam tikrą sumą pinigų kompensacijai. Tikimasi, kad netrukus Pa-bėgėlių Komisarjatas baigs įvairius formalumus ir paskelbs, kokių bū-du kompensacijos bus mokamos.

DBLS Centras yra žinomas ne tik lietuviams, bet ir anglų įstai-goms. Todėl dažnai gaunama pra-symų atsiųsti vertėją į ligonines Londone ir provincijose, į teismo įstaigas, pas advokatus ir t.t. Pas-kutinių metų ypač daug gaunama prašymų išversti laiškus iš anglų į lietuvių arba iš lietuvių į anglų kal-bą. Tuos laiškus rašo anglai Vokie-tijos stovyklose gyvenantiems lietu-viams.

Atlikdami visus šiuos darbus, DBLS Valdybos nariai nuo praeitų me-tų jaučia žymiai svaresnį moralinį užnugarį, nes DBLS Valdyba dabar atstovauja visai Anglijos lietuvių bendruomenei, Bendruomenės Ta-rybai nutarus paversti DBLS Valdy-bai Bendruomenės Valdybos parei-gas.

Nors moralinis užnugaris ir pakė-lė DBLS Valdybos ryžtą atstovau-jant Anglijos lietuviams, tačiau rei-čia prisipažinti, kad, sprendžiant daugeliui bėdų, DBLS Valdyba ne-galėjo kreipti tinkamo dėmesio į bendruomenės organizacinius rei-kalus. DBLS Valdyba jaučia, kad šioje srityje buvo galima pasidar-buoti daugiau, negu buvo padaryta praeitais metais. Nėra jokių abejo-nių, kad Bendruomenės Valdybos pareigos, atliekamos DBLS V-bos, sudarytų labai palankias sąlygas ir galimybes atečiai tiek visoms Ang-lijos lietuvių organizacijoms, tiek pačiai DBLS. Reikia manyti, kad pasibaigus DBLS ir LNB organizaci-jų transformacijai ir prasidėjus normaliam gyvenimui, ši gali-mybė bus pilnai išnaudota ir atne-gėrų vaisių visai mūsų bendruome-nei.

Paskutinis DBLS Suvažiavi-mas buvo išreiškęs pageidavimą, kad DBLS Valdyba siektų Anglijos lietuvių organizacinių formų tobuli-nimo. DBLS Valdyba tiki, kad apsi-ėmimas eiti Bendruomenės Valdy-bos pareigas yra žingsnis organiza-cinio tobulinimo kryptimi, ir yra pasiryžusi toliau ta linkme dirbti.

DBLS Valdybos darbai yra skel-biami Europos Lietuvių. Tenka gir-

(Nukelta į 3 psl.)

GARSEJANTIS TARNAS

PAGRINDAS — Kai 1927 m. sausio 27d. Kaune ankstyva mirtimi užgeso arkivysku-pas Jurgis Matulaitis, Lietuvos apaštališ-kasis vizitatorius, ne tik laikinoji sostinė, bet ir visa Lietuva jį į amžinybę palydėjo su širdgėla ir nepaprasta iškile. Jei būtų labai tausojęs savo sveikatą, gal būtų, ir šiandien, eidamas 90 metus, tebegyventų. Bet, štai, jau 34 metai jo gyvyjį tarpe ne-beturime. Tačiau jo prisiminimas lietuviu-se ir net už Lietuvos ribų yra gyvas. Neuž-mirškime dėl to, kad jo iškilūs darbai buvo pažymėti dar iškilniais šventumo žen-kais. Šio Lietuvos sūnaus garsas jau apima tarptautinę plotmę.

Jėzaus Motina beveik prieš 2000 metų dieviškajame įkvėpime, giliame nuolanku-me įžvelgė per amžius garsėjantį savo var-dą ir, giedodama „Mano siela garbina Vieš-patį“, minėjo, jog Tvėrėjas nuolankiuosius išaukštino. Žinovai neveltui pastebi, kad to-bulėjimo rūmas turi atsiremti į tvirtą pa-grindą — nuolankumą. Šis gi grindžiamas tikru savęs pažinimu: iš vienos pusės savo pajėgų ribotumą, nepakankamumą, silpnu-mo jautimą, iš antros pusės nelygstama Dievo visagalybę, išmintimi ir tėvišku geru-mu iš vienos pusės nepasitikėjimu vien sa-vo jėgomis, iš kitos pusės giliu pasitikėjimu Dievu.

Ir mūsų šio Dievo Tarno arkiv. J. Matu-laičio, MIC, šventėjime panašų nuolanku-mo pagrindą regime gana ryškiai. Bent ke-lias to pagrindą pyletels čia paminėtins.

Jo gyvenimo kelias nuo pat jaunūmės buvo atšiaurus ir spygliuotas: nuo mažens našlatis, apslūbes, todėl pajauktas, gabus mokslui, bet sunkios sąlygos gabumus stel-bė. Sąlygoms pagerėjus, moksle pirmtinis. Nežiūrint to, liko nuolankus ir kuklus. Ankti suprato, kad pats Kristus atėjo ne ponauti, bet tarnauti. Žinojo šv. Pauliaus klausimą: „Ką turi, ko nesi gavęs? o jei ga-vai, ko geries, lięms kad nebūtumėi gavęs!“ (I laiškas Korintiečiams, 4, 5). Ankti stoji į vargdienų reikalų sargybą ir joje žodžių, raštu, veikla budėjo visą gyvenimą. Į tą darbą kreipė vienuolių, bendruomenės ir paskirus asmenis.

Nors dvasinė vyresnybė jį aukštai verti-no ir iškėlė, jis pats pasuko ta linkme, ku-ria Kristus ėjo: nuošalumo, nusizeminimo, aukos keliu. Tapo vienuoliu. Be to, savano-riškai prisiekė nepriimti aukštesnių net baž-nytinių vietų. Tampa vyskupu ir arkivysku-pu, bet tik iš paklusnumo Apaštalo Sostui. Ir vyskupo sosto nuolat ilgėjos vienuolinės uždarnos. Ne poilsui, kaip pats 1925 m. rašė, bet dar didesnei aukai ir veiklai. Mir-tinai alsinančiais darbais raštą pilnai pa-tvirtino.

Sunkiausiais atvejais jis rankų ir pats nenuleisdavo ir kitus įtakingai paskatind

vo. Sekė šv. Pauliaus pavyzdį ir posakį: „Vi-sa galiu Tame, Kuris mane stiprina“ (Laiš-kas Pilypiečiams, 4, 13). Dievu ir švč. Mari-ja pasitikėjo nepaprastai giliai.

AIRIS IR LIETUVIS. — Dar jaunas vie-nuolis kunigas Jurgis norėjo būti tarsi sku-duru, valančiu Bažnyčioje dulkes, o po to išmetamą į tamsiausią kampat. Tą norą, gy-venime įkūnytą, airis Tomas Garde, Romos tarptautinio universiteto rektorius laiko di-dvyriška dorybe. Taip rektorius viešai pa-brėžė, kai vienas lietuvių studentas apie arkiv. J. Matulaitį gynė doktorato tezę. To-liau rektorius apie arkiv. Jurgį kalbėjo: „Iš-tikrųjų, gyvenimas tikrai šventas ir apaš-tališkas, kuris nemažai nušviečia ne tik Eks-celencijos Ganytojų tėvynę, būtent, katali-kiškąją Lietuvą, bet ir visą Dievo Bažny-čią... — Šviesusis Lietuvos Vizitatorius... mirė šventumo kvapenyje... — Gal būt, duos Dievas, kad jis bus Altorių garbė ap-vainikuotas...“ — Taip išsireiškė airis, pa-skaitęs knygą, kuri tik dalinai praskleidė dvasinį arkivyskupo veidą. Tuomet jo šven-tumo byla buvo dar nepradėta. Dabar — jau. Ji žengia pirmyn Dievo šlovei, Bažny-čios ir Lietuvos labui.

IŠAUKŠTINTAS TARNAS. — Arkiv. Matulaitis tarnavo Bažnyčiai, Tautai ir žmonijai visomis jėgomis. Tarnavo nuolankiai. Nuolankumas jam nebuvo gražbyl-sybė, bet tikrovė, kurią sutartinai atskleidžia jo šventumo bylos liudinkai. Nūnai pa-saulyje, net Sibire, žinoma, kad šešupės pa-kranti žemės purentojų sūnų puošia gar-bingas Dievo Tarno vardas, kaip pirmoji tvirta pakopa į Altorių garbę.

Ir jo asmenyje pildosi Jėzaus perspėjimas: „Kas aukštinais, bus pažemintas, o kas nusizemina, bus paaugštintas“ (šv. Lu-kas, 14, 11; 18, 14). Taip pat Marijos žo-džiai, kad Dievas išaukštino nuolankiuo-sius.

S. Matulis, MIC

FAMALDOS

BIRMINGHAM — sausio 29 d., 11 val.

DERBY — Vasario 5 d., 11 val.

CORBY — vasario 12 d., 12 val.

11 ŠOKIŲ PLOKSTELIS

Amerikoje yra pagamintos šokių muzi-kos didžiosios plokštelės, įdainuotos Van-dos Stankus-Panavaitės, grojant Dr. Laszlo Birizt ir jo orkestrui. Plokštelėje yra įdai-nuota šių šokių muzika: pirmoje pusėje: Rožių tango, Domino — valsas Bell Ami — fokstrotas, Bučinio liepsna — tango. Ramo-na — anglų valsas, antroje pusėje: Ru-dens lapai — fokstrotas, Capri žvejai — tan-go, Grėtuok mane — lėtas rumba, I love you bečius fokstrotas, Sudie, gražioji Ro-ma — lėtas rumba, Mano mažytė — tango.

Plokštelės su persiuntimu kainuoja 40 šil-lingų. Rašyti: Lithuanian House Ltd., 1 Ladbroke Gardens, London, W.11.

Rašo Bronius Vrublevičius

SEPTYNERI KOVŲ IR VARGŲ METAI

NUO LIETUVOS IKI INDOKINIJS

1943 m. žiemą dar gyvenau mielajame Vilniuje. Tarnavau „Maisto“ bendrovėje. Būdamas meno ir muzikos mėgėjas, daly-vavau Čiurlionius ansamblyje. Tačiau nei-gal teko mums koncertuoti ir džiaugtis ta-laime savame krašte.

VOKIŠKOM UNIFORMOM IR RYTUS

Tų metų pavasarį rudieji okupantai - vo-kiečiai mėgino prievarta mobilizuoti jau-nus vyrus pagalbinėms savo kariuomenėms. Visi sujudome. Klausinėjome teiravomės, ką ir kaip daryti. Nutarėme geruoju nepa-siduoti, slapstytis. Nelaimė, po dviejų mė-nesių buvome vokiečių sumedžioti. Vieną sekmadienį, kai sugiedojome šv. Mišias šv. Jono bažnyčioje, o kunigas Lipnūnas pasa-kė patriotišką pamokslą, išsinešė mus, ja-unus vyrus, suėmė, į kareivines nugabe-no ir, aprenge vokiškom uniformom, po sa-valtės išsiuntė į Kauną. Ten artilerijos ka-reivinėse paskubom kiek apmokė rikiuotės ir tų pačių metų balandžio mėn. išgabo-no į Rytų frontą. Kai varė mus Kauno gatvė-mis į stotį, mūsų gretose buvo girdėti liū-dnai dainuojant: „Oi, močiute, kam augi-nai, kam kariauti išmokinai!“

Stoty mūsų laukė aukštieji vokiečių pa-reigūnai su generolu Just priešaky. Orkest-rui griežiant, susodino mus į vagonus. Pa-likom Kauną, ir nuvežė mus iki Pskovo. Ten mus išskirstė po vokiečių dalinius. Aš patekau į priešlėktuvines artilerijos bate-riją. Su manim buvo dar du lietuviai. Ap-sistojome Dno miestelyje aerodromo apsau-gai. Per trumpą laiką reikėjo susipažinti su pabūklais, lėktuvais ir vokiečių kalbos pramokti.

Po 3 mėnesių mūsų baterija perkėlė į frontą, prie Staraja Rusa. Buvo ten lyg pragare... Kas dieną ir naktį kaitaliojome pozicijas; kasdien į žemę pabūklus, maska-vome juos. Atsidūrėme tik apie 800 metrų nuo pirmųjų linijų, vos įstengdami apsi-

ginti nuo rusų naikintuvų ir „katiušių“ (ar-tilerijos). O karščiai ir uodai nežmoniškai kankindavo, tad apie poilsį nebuvo nė kal-bos. Pagaliau vokiečiai buvo priversti trauktis. Gautas įsakymas keltis prie Le-ningrado į nedidelį Krasnovodaisko miestelį. Ten turėjome statyti tvirtus bunke-rius, nes pasiekdavo velniška rusų artiler-ijos ugnis. O jau buvo šaltas žiemos lai-kas. Pagaliau po 9 mėn. gavau atostogų (už „sąžiningą tarnybą“, nes teko būti ver-tėju ir net „cenzūruoti“ draugų laiškus). Vokiečiai dar nepasitikėjo mumis. Daugu-mas lietuvių po atostogų nebegrižo į dali-nius, o įstojo į tuo metu organizuojamąją gen. Plechavičiaus armiją. Buvo džiaugs-mas vėl pamatyti mieląją sostinę, savuo-sius, bet tada dar nežinojau, kad po tiek išgyvenimų ir pavojų buvo pirmas ir pas-kutinis kartas.

ITALIJOJE

Po sunkios ir šalios 1943-44 metų žiemos vokiečiams teko trauktis (kur ir feldmar-šalo von Pauliaus 6-ji armija žuvo). Mūsų 843 pulkas perkeltas į Italiją. Karinis ešalonas pradundėjo per Latviją ir gra-žiasiais Lietuvos laukais. Žvalgydamiesi tarsi nujautėme, kad buvo jau paskutinis kartas, ir sujaudinti mintyse kartojome niūniuodami „Sudie, mieloji tėvų žemė!“... 1944 m. balandžio mėn. pervaziavome Vokietiją ir po kelių dienų pasiekėme pul-kuosius Alpių kalnus. Buvome nusteibinti naujų reginių. Išpūdių buvo daug. Tiro-liečiai vyrai, trumpomis odinėmis kelnaitė-mis, skrybėlėmis, papuoštomis paukščių plunksna, ramiai rūkydami pypkes, nuste-bę žiūrėjo į mūsų traukinį. Šiaurinėje Ita-lijoje pasiekėme pirmąjį didesnį Udinės miestą ir nedidelį Gaudroip bažnytkai-myje apsisistojome aerodromo apsaugai. Ap-sikasė atokiau, laikėmės vynuogynų lau-kuose. Mus puldavo sąjungininkų bombonešiai ir naikintuvai, sėdavo k...omis...

BELAISVIO DUONA

Po persikėlėme prie Treviso, prie Av-jano kalnų. Trys lietuviai gavome geleži-nius kryžius. Ten sulaukėme karo pabaig-s. Italai mums buvo gana vaišingi, mal-onūs. Kapituliacija, vokiečių pralaimėji-mas, Puoselėjome mintį, džiaugėmės, kad vėl galėsime grįžti į gimtuosius namus. Ta-čiau skaudžiai apsirinkome: drauge su vo-kiečiais patekome anglų nelaisvėn Kaer-n-ten apylinkėje, Austrijoje, Feistritz kaime. Anglai pradžioje su mumis elgėsi gana ko-rektiškai, bet neilgam. Po mėnesio, 1945 m. gegužės mėn. pabaigoje, iš ryto, visą mūsų batalijoną sausakimšai sugrūdo į mašinas. Mes riedėjome Vokietijos link. Pasiekus Alen, buvome perduoti amerikiečiams. Ten laukėme „išganymo“. Buvo kalbama, kad visus paleis į laisvę. Iš tikrųjų, bent toje vietoje, vokiečius paleido, o mus tie patys vokiečių karininkai apskundė -amerikie-čiams, esą, mes buvė savanoriai. Savaimi suprantama, amerikiečiai su mumis, kaip svetimsiais savanoriais, pradėjo jau visai kitaip elgtis, jausdami mums didelę neapy-kantą. Visokiais žodžiais plūdome vokie-čius, įdavusius mus naujon nelaisvėn. Ne-trukus amerikiečiai mus vėl grūdo į sunk-vežimius. Stačiom, alkanai apie 2 paras iš-buvome kelionėje. Pagaliau po varginan-čios kelionės pasiekėme Andernach miestelį, apie 20 km nuo Koblenco. Ten buvo di-žulius belaisvių lageris. Nakties metu ap-gyvendino mus viename lagerio skyriuje drauge su esesininkais. Suvarė lyg avelės į tvartą. Elgesys žiaurus. Mūsų vyrų nuotai-ka dingo. Alkanai žvalgėmės ir laukėme, ką su mumis toliau darys. Kitą rytą pavėjo amerikiečiams išsiaiškinti, jog nesame jo-kie esesininkai. Sustatė išskeltomis aukš-tyt rankomis, apžiūrėjo, atskyrė ir nugabe-no į kitą lagerio dalį, kurioje buvo apie 4-5 tūkstantai to paties likimo draugų. Čia prasidėjo mūsų „naujas gyvenimas“. Bu-vo laimė tikraisiais karo belaisviais. Vargas ir badas buvo mūsų nuolatiniai pa-lydovai. Mityba iš pradžios buvo dar pusė-tina. Pagaliau amerikiečiai perdavė lagerį „globoti“ prancūzams. Taigi, turime jau 3 „globėjus“. Stebėdamiesi, kvarsindami gal-vas, teiraujamės koks čia reikalas, ką rei-šia visi tie „mainai“. Naujieji šeimininkai laikė mus pusbadžius: į parą gaudavome

šaukštą „sriubos“ — tyro vandens ir rie-kuotės duonos (vieną kepalą 25 vyrams). Ga-vė tokį gabaliuką, nežinojome, ar valgyti, ar tik pasižiūrėti. Retkarčiais turėdavome laimės nutvėrti bulvių lupynų. Išsikepė jas valgėme pasigardžiuodami.

Savaimi suprantama, kad po kiek laiko tiek nusilpome, jog negalėdavome bėpaso-ti, aptindavo akys. Gulėti reikėjo ant pilkos žemės. Taip ir gulėdavome ištisas dienas, galvodami apie laisvę ir maistą. Ne-kantiai laukėme kokio nors išganymo ar stebuklo. Juk buvome jauni, kupini ryžt-ų ir troškome gyventi laisvėje. Už ką tokią baisią dalį likimas lėmė mums, nieko ne-kaltiems Lietuvos vyrams? Ar už tai, kad 1939 m. Hitleris pradėjo karą, kad Lietuva laikėsi griežto neutralumo? Ar todėl, kad anuomet, susitaręs su Stalinu, jis dalijosi mūsų gimtąją žemę? Ar dėl to, kad paskui, lyg du šunes supioję, prievarta gaudė frontui vyrus? O gal todėl, kad vakarų de-mokratijų kareiviai kelerius metus liejo kraują už visų žmonių ir tautų laisvę, u-teisbę ir taiką? Štai tau ir taika! Uteis-tybių ir taiką...

GARSIOUSIOSE LEGIJONUOSE

Mūsų tarpe pradėjo plisti gandai, kad prancūzai žada mus perduoti rusams. Nusi-minimui ir baimėi nebuvo galo. Vėl reikė-jų kokių nors būdų gelbėtis nuo raudonojo siaubo.

Vieną dieną nugirstame, kad esąs kaž-koks Svetimšalių Legijonas. Visi mes lietu-viai (apie 50 vyrų) nutarėme kreiptis į sto-kyklos vadovybę ir prašyti platesnių infor-macijų. Žinoma, prancūzai nepagailėjo pro-pagandai informacijų. Tai taip dėl Sibiro, dėl beprasmingos pražūties, baimės, dėl duonos karnio nutarėm išmėginti savo lai-mę svetimšalių legijone. Užsirašėme, per-ėjome kelias komisijas ir buvome priimti, nors po keleto nelaisvės mėnesių „neperge-riausiai“ atrodėme — oda ir kaulai...

Mis išvežė į kitą mažesnę stovyklą —Fi-lingen miestelį. Ten jau gavome geriau pa-valgyti ir pasijutome, jog vėl esame žmo-nės. Iš ten traukiniu vežė mus į Prancūzi-ją — Marseille uostą. Ten mus aprenge nauja 18 amžiaus mados uniforma. Pasira-

šė 5 metams sutartį, pasidarėme legijo-nieriais. Tai įvyko 1945 m. rugsėjo 7 d. Po dviejų savaitių mus įsodino į laivą, ir teko atsiveikinti su Europos krantais. Išplaukė-me Šiaurės Afrikos link. Po pusantros pa-ras išlipome Orano uoste ir traukiniu nu-vežė į legijono centrą — Sidi-Bel-Abbes.

Pro ten įeina ir atitarnavę išeina visi le-gijonieriai. (Legijono garsas yra patraukęs į jį nemaža karalių, princų ir artistų. Čia tarnavo Serbijos princas, kuris vėliau tapo Serbijos karalium Petru I. Tarnavo Mona-co princas Louis II, Cambodge karaliaus sūnus, Danijos princas Hag ir net kaizerio Vilhelmo II pusbrolis).

Legijono karių sudaro 52 tautybių vyrai. Legijono vėliavoje yra žodžiai: „Hon-neur-et-Fidélite“ (Garbė ir Ištikimybė). Jis atšventė jau 129 metų sukaktį, įkurtas 1831 m. karaliaus Louis-Philippe. Kovėsi S. Afrikoje, Ispanijoje, Kryme, Meksikoje, Si-rijoje, Italijoje, Indokinijoje, Madagaska-re, ir iš visų tų mūsų legijonieriai parsi-nešdavo vis naujus pasižymėjimus, parodydami herojiškumą.

Mes atvykome naktį, apie 3 val. Nežiū-rint kelionės nuovargių, tuojau mus iškra-tė, išdardė, o po visų tų ceremonijų, jau prašvitus, nuvedė pas kirpėją. Nevienam teko apgailestauti savo gražių garbanų. Atrodė lyg kopūstų galvos. Po to sekė pirtis. Šaltu vandeniu ir paskubomis, nes puskarininkiai vis rėkavo: „Vite, vite!“ (greičiau). Kuris nesusėdavo, tai ir per užpakalį gaudavo batų. Čia pradėjome pa-zinti tikrąjį legijono veidą ir sistemą.

Na, apmokymas tęsėsi apie 3 mėnesius. Kiek būdavo vargo, nemokant prancūzų kalbos. Pvz., komanduodavo — dešinė! ar kairė! O mes žiopsojom, žvalgėmės, neži-nodami, ką daryti. O puskarininkiai pykda mi rėkavodavo vokiškai aiškino ir judesiais rodydami mokė rikiuotės veiksmų, žinoma, pridėdami keiksmažodžių. Buvome išri-kiuoti ne tik mes — lietuviai. Šalia dar ara-bai, belgai, ispanai, lenkai, rusai, vengrai, vokiečiai ir kiti.

Po apmokymo išskirstė mus pasiuntę į Tunisą — Bizerte uostamiestį, kuriame bu-vo formuojama 13-ji brigada. Gavome ameri-kiečių aprangą ir modernius ginklus.

(Bus daugiau)

KUR IŠ TIKRŲJŲ PAVOJUS?

NUOLAIDOS IR PROTESTAI

RAŠO Dr. J. VAISNORA, MIC

Klausimo pastatymas

K. Valteris Europos Lietuvisio nr. 49 (1960.XII.13) užliarmavo skaitytojų grešiančių pavojumi. Jo manymu, netrukus žemė bus perpildyta žmonėmis tiek, kad po 1000 metų „žemės paviršiuje žmogui nebūs vietos ne tik gulėti, bet ir stovėti“. Esą, iki šiol žmonės bijojo jų pačių ar gamtos padaromųjų nelaimių. Tai nukreipė žmonių dėmesį nuo didžiosios grėsmės — žmonių pertekliaus. Padavęs pasibaisėtinas statistikas, straipsnio autorius stato klausimą: kaip atitolinti žmonių pertekliaus grėsmę? Pasisakęs prieš žmones naikinančius karus, netikėdamas tarpplanetiniu susisiekimu nei likiminėmis katastrofomis, viltį sudeda į žmogaus proto ir technikos panaudojimą žmonių pertekliui išvengti. Tam esanti geriausia priemonė — gimdymo kontrolė (Birth Control), kuri vis labiau priimanči civilizacijoje ir kultūringuose kraštuose, Gaila tik, kad, pagal K. Valterį, primityvūs kraštai šios priemonės dar nevartoja: reikšią bent 50 metų, kol ir jie išmoks tai, ką „kultūringos“ tautos jau moka. O tos priemonės nėštumui išvengti turinčios būti „paprastos, pigios, visiems prieinamos, patikimos, estetiškos“ (net ir estetiškos!). Esą, šias sąlygas atitinkančių priemonių dar nėra (atrodo, kad jau yra pakankamai, J.V.), bet netolimoj ateity tu rės būti. Valstybės šiam reikalui turėtų skirti daug pinigų, o mokslininkai atiduoti savo protus ir jėgas. Suradus tokias priemones, jas reiktų taikyti visuotinai, t.y. žemės paviršiuje (žinoma, valdžios įsakymu ir prievarta, J.V.).

Bet čia autorius randa vieną kliūtį savo siūlomam visuotiniam planui. Esą, kai Vakarai patogiausi susitvarkys (faktiškai jau susitvarkė, J.V.) su gyventojų prieaugliu, o Rytai tai atsisakys padaryti, tada Vakarai bus pasmerkti mirčiai (jau ir dabar pasmerkti, J.V.). Kaip šią kliūtį nugalėti, K. Valteris nepasako. Bet esančios dar ir „dvasinės“ kliūtys, nes „kai kurių religijų vadai turi keistas pažiūras į gimdymo kontrolę“, įtikindami savo sekėjus, „kad gimdymo kontrolė yra nuodėmingas veiksmas“ (ne pati kontrolė nuodėminga, bet priemonių panaudojimas nuodėmingas. Aišku, pats K. Valteris gimimų kontrolės ir priemonių nelaiko nuodėmingu dalyku. J. V.).

Nuo žmonių pertekliaus klausimo autorius pereina prie maisto klausimo. Esą, galima pagaminti dvigubai daugiau maisto, bet tam reikia daug pinigų ir darbo (verčiau tuos pinigus pavartoti gim. kontrolės priemonėm gaminti, J.V.). O kaip ilgai įvairios gėrybės bus kasamos iš žemės? Autoriaus manymu, didžiausias pavojus esąs „vandens trūkumo grėsmė“.

Nenorėdamas skaitytojų per daug pesimistiskai nuteikti, K. Valteris straipsnį baigia šviesesne vizija. Esą, švietimui kylant, bręs žmogiškosios vėrtės supratimas, nyks luomų, klasių ir pažiūrų skirtumai. O nyksiant luomų, išsimokslinimo skirtumui, žmonija vis labiau artės į tikrąjį komunizmą, kokį suprato ir praktikavo pirmieji krikščionys (bet jie gim. kontrolės neapraktikavo, J.V.). Tada nebus prabangos, bet nebus ir skurdo, o žmonės jausis saugesni nebus ir skurdo, o žmonės jausis saugesni ir laimingesni, žinoma, pirmiau susitvarkę su prieauglio apribojimu. Bet, atrodo, tai negreit įvyks, nes, autoriaus siūlymu, jau dabar valstybės turi skirti lėšas, o mokslininkai paskirti savo protus ir jėgas surasti paprastoms, pigioms, visiems prieinamoms patikimoms ir estetiškoms gimdymo kontrolės (t.y. nėštumui išvengti) priemonėms.

Klausimo kilmė

Problema, kurią K. Valteris taip lengvapeidiškai ir neapdairiai palietė, nėra nauja. Ji egzistuoja jau per 100 metų, nuo laiko, kai anglų pastorius ir ekonomistas Tomas Robertas Malthus (1766-1834) 1798m. išleido knygą „Essay on the principle of Population“. Jis šiam (o vėliau ir kituose) veikale paskelbė, kad pasaulyje žmonės dauginasi neproporcingai palyginus su tomis gėrybėmis, kurios reikalingos jiems išmaitinti. Pagal Malthus teoriją, žmonės daugėja geometrine proporcija (2, 4, 8, 16, 32), o maistui reikalingos gėrybės tik aritmetine proporcija (2, 4, 6, 8, 10). Iš to seka, kad ateisįs laikas, kada maisto žmonėms jau ims trūkti ir dėl to labai padaugės skurdžių, bedalių. Savo tvirtinimus Malthus rėmė statistiniais, gana netiksliais ir iškreiptais duomenimis. Vienintelė,

pagal Malthus, priemonė apsaugoti nuo tos nelaimės — apriboti gimimus, kas galima pasiekti: a) suvėlinant vedybų laiką (kas duotų galimybės vyrui susikurti ekonominę padėtį, reikalingą išlaikyti ir aprūpinti šeimai) ir b) sąmoningai užlaikant griežtą skaištybę arba nuo lytinių santykių susilaikymą tiek prieš vedybas, tiek santuokoje.

Ši teorija, gavusi malthuzianizmo vardą, susilaukė entuziastiškų pritarėjų ir griežtų priešininkų. Tarp kitų, prieš ją pasisakė ir Karolis Marksas, nes pagal jį nelygybės ir skurdo priežastis esanti ne gyventojų prieauglis, o tik kapitalizmo sistema. Reikia pabrėžti, kad Malthus pasiūlytosios priemonės — sąmoningas susilaikymas — nėra priešingos prigimčiai, taigi ir moralėi.

Malthus sekėjai Stuart Mill ir ypač F. Place ėmė skelbti, kad žmonių prieaugliui mažinti neužtenka vien susilaikymo. Priešingai, lytiniais santykiais reikia naudotis, tačiau taip, kad neįvyktų nėštumas. „Naudokitės malonumais, bet negimdysite vaikų: vartokite visokias priemones jiems išvengti“ — buvo Place mestasis šūkis, kuris imta plačiai taikyti gyvenime. Ši doktrina yra gavusi neomalthuzianizmo vardą, o jos praktika vadinama gimimų kontrole.

Kadangi jau nuo reformacijos laikų krikščioniškosios moralės principai buvo smarkiai pažeisti ir susilpninti visuomenėje, tai gimimų kontrolės pritaikymas plačiai paplito. Intensyvi propaganda ir plati organizacija, kurios pagrindu ne paskutinė vietoj yra ir komerciniai interesai, išreklamavo apsaugos metodus ir priemones. Yra valstybių (pvz., Italija), kuriose istatymu draudžiama gimimų kontrolės propaganda. Kitur nuo jos atsisakyta, pabrėžę pasekmes: pvz., Prancūzijoje, ėmus smarkiai mažėti prieaugliui, nuo 1920 įstatymais uždrausta apsaugos priemonių propaganda. Bet daugelyje valstybių, ypač anglo-saksų kraštuose, gimimų kontrolė remiama ir palaikiama, steigiamos tam reikalui specialios klinikos ir p.

Gimimų kontrolės šalininkai ir propagandininkai yra susitelkę į vietines ir tarptautines organizacijas. 1900 m. P. Robin sušaukė pirmąją neomalthuzianistų konferenciją, ir nuo tada ypač smarkiai susiorganizavo gim. kontrolės šalininkai. Svarbiausia tarptautinė organizacija, su centru Londone, yra Planned Parenthood Federation. Lygiai Londone veikia Malthusian League, bet ypač plačiai Anglijoje paplitusi Family Planning Association, prisidengusi nekaltu vardu gimimų kontrolės akcija. Olandijoje žinoma Nieuw - Malthusianische Bond, Šiaurės Amerikoje centralinė International Neo - Malthusian and Birth Control Federation. Prancūzijoje leidžiamas biuletenis Federation Internationale pour le Control des Naissances, skirtas tarptautinėms neomalthuzianistų organizacijoms. Atskiruose kraštuose propagandai leidžiama vietiniai laikraščiai, kaip The Malthusian, Birth Control News, Die Neue Generation ir kt.

Religijų vadų pažiūros

Kiek anglo-saksų kraštuose propaguojama gimimų kontrolė yra apėmusi ir pasiekusi visuomenę, matyti iš anglikonų Bažnyčios vadų - vyskupų sprendimų, padaryto 1931 m. vad. Lambetho konferencijos moterystės klausimu. Iš 307 anglikonų vyskupų, 193 pasisakius, 67 prieš ir 47 susilaikius nuo balsavimo, buvo priimta tokia rezoliucija: „Tais atvejais, kada jaučiama aiški moralinė pareiga apriboti arba sukludyti gimdymą, pasirinktas tam metodas turi atitikti krikščioniškus principus. Pirmasis ir natūralus metodas yra visiškai nuo lytinių santykių susilaikymas, kiek jis reikalingas disciplinuotame ir savitvardos gyvenime su Šv. Dvasios pagalba. Tačiau tais atvejais, kai yra aiškiai suprasta moralinė pareiga apriboti arba sukludyti gimdymą, ir tuo atveju, kai yra moraliskai leistinas pagrindas atsisakyti visišką susilaikymo, Konferencija prileidžia, kad gali būti vartojami ir kiti metodai, kad tik jie būtų panaudojami vaduojantis tais pačiais krikščioniškais principais. Konferencija primena aiškų pasmerkimą vartojimo bet kokių priemonių ir metodų, jei tai daroma egoizmo, gašlumo ir paprasto patogumo sumetimais“.

Iš šito bendrais ir neaiškiais poakiais (metodai turi atitikti krikščioniškus principus?) suredaguoto sprendimo lieka neaiš-

ku, kada yra moraliskai leistina pagal krikščioniškuosius principus sukludyti arba apriboti gimimus. Komisija, kuri suredaguvo šią rezoliuciją, nustatė 4 atvejus (bet Konferencija to neaprobavo): 1) didelės pavojus moters sveikatai ir gyvybei, 2) nelaiminga ir ligota kūdikio ateitis, 3) per ankstyvas motinos išsisėmimas, jei ir vėl gimdytų, 4) negalėjimas atlikti pareigų jau esamai šeimai, jei ji dar padidėtų.

Ne tik anglai katalikai, bet ir daugelis anglikonų pasmerkė Lambeth Konferencijos dviprasmišką ir blogai suformuluotą sprendimą. Kai kurie Konferencijos dalyviai vyskupai, protestuodami prieš tokį sprendimą, apleido Konferenciją. Ne vienas jų spaudoje pasisakė ne tik nebesavę už, bet dargi griežtai pasmerkė aną nelaimingą sprendimą.

Taip anglikonų Bažnyčia pasirodė nesanti saugotoja prigimtosios teisės ir krikščioniškosios moralės. Ji nusileido laiko dvasiai ir žmonių silpnybėms. Žinomas politikas (anglikonas) Stafford Cripps rašė: „Mūsų Bažnyčia nėra ir negali būti laika koma fanatiška ir nenugalima gynyja vargšo ir nuskrusinto, nes ji lengvai prisitaiko prie visuomenės tokios, „kokia ji yra“, tapdama dabartinės civilizacijos dalimi, aiškiai nesuvokdama, kad taip elgdama ji atsitolina nuo kelio, kurį taip aiškiai nurodė Kristaus mokslas“ S. Cripps — Problemi della democrazia, it. vert. 1949, 132 p.).

Aglikonais pasekė ir kitos konfesijos. Pvz., Amerikos episkopų vadovybė 1960 m. paskelbė, kad ji pritaria propagandai atsilikusiuose kraštuose reguliuoti gimimų kontrolei, tačiau tik tokiomis priemonėmis, kurios krikščionims būtų moraliskai priimtinos ir mediciniskai rimtos. Skandini-

(Atkelta iš 2 psl.)

SAU PATIEMS IR TAUTAI

dėti balsų, kad Centro žiniomis nemaza oalis mūsų tautiečių yra patenkinti ir su įdomumu tas žinias seka. Centro žinios stengiasi kaip galima objektyviau pavaizduoti įvykius DBLS Centre labai sutraukta forma. Todėl reikia manyti, kad visuomenė yra tinkamai informuojama apie DBLS Valdybos veiklą. Tačiau šia proga būtų ne pro šalį trumpai pakartoti kai kuriuos faktus.

DBLS Valdyba nuo praeito Suvažiavimo turėjo 6 posėdžius, skirtus grynai DBLS reikalams. Valdybos nariai aplankė skyrus, kur tik buvo pakviesti. Be to, Valdybos nariai dalyvavo dviejuose Tarybos ir Valdybos posėdžiuose. Buvo suruoštas Vasario 16 d. minėjimas kitataučiams.

Su malonumu tenka paminėti ir nuosirdžią paramą įvairiuose reikaluose iš Lietuvos Pasiuntinybės. DBLS Valdyba stengėsi Pasiuntinybę informuoti ir visuomet rado Pasiuntinybėje visokeriopo paramos. Šia proga DBLS Valdyba norėtų pa reikšti Lietuvos Pasiuntinybei gilią padėką už mūsų reikalų supratimą ir mūsų pastangų rėmimą.

Kultūrinė ir lietuvių išlaikymo veikla taip pat turėtų būti paminėta. Iš grynai kultūrinių darbų reikia paminėti V. Šlaito poezijos rinkinį — Ant saulėgrąžos vamzdžio — išleidimą. Šis poezijos rinkinis buvo premijuotas, ir tokiu būdu DBLS gal didžiulius prisidėjusi prie kultūrinio šėdovro išleidimo. Šis darbas atnešė DBLS lūdvi šiek tiek nuostolių, kuriuos sekančiais metais teks nurašyti, bet tuos nuostolius atsveria moralinis pasitenkinimas, padarius tinkamą įnašą į lietuvių tautos kultūrinį lobyną.

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir pernai Lietuvių Sodyboje įvyko tradicinis Anglijos lietuvių Sekminių saskrydis ir jaunimo stovykla. Šių dviejų parengimų ateitis yra ne aiški ne vien tik dėl galimo Sodybos pardavimo, bet ir dėl kitų žymiai rimtesnių priežasčių. Atsilaukančių saskrydin žmonių skaičius kasmet mažėja, o ligi šiol jaunimo stovyklas organizavęs Anglijos lietuvių skautų rajonas neturi pakan kamo skaičiaus asmenų, galinčių padėti jaunimo stovyklą organizuoti. Jaunimo organizavimo ir auklėjimo klausimas yra labai rimtas, ir jį reikia kreipti daug dėmesio. Geriausiai tuo reikalu galėtų pasirūpinti savaitgalio mokyklų mokytojai. Jų konferencija Manchestery

navų kraštuose, kur vyriausybė vykdo ir protestantiškos Bažnyčios galvos funkcijas, legalizavus gim. kontrolės propagandą bei priemones, pati Bažnyčia turi tyliai tam pritariti. Taigi anglikonų ir protestantų konfesijų vadai yra tokios pat minties, kaip ir K. Valteris.

Betgi ir nekatalikiškų konfesijų vadų tarpe iškyla balsų, kurie smerkia tokias nuolaidas. Neseniai New Yorko laikraštyje Catholic World baptistų pastorius Charles E. Marton smarkiai kritikavo protestantus, kurie nutolo nuo Reformacijos vadų, priėmusių savo moksle prigimtines įstatymą, kaip visos moralės pagrindą. Dabargi, pritarant gim. kontrolei, sugriaunamas šis pagrindas ir moralė liekanti pastatyta ant smėlio.

Kai Jungt. Amerikos Valstybėse nesenai iškilo pasiūlymas valdžios priemonėmis platinti gim. kontrolės priemones šelpimuose kraštuose, pravoslavų vyskupas Jakovos pasipiktinęs pasakė, kad gim. kontrolės klausimas pasidarė lyg spardomas futbolas dargi religinių vadų. Anot jo, šis klausimas negali būti diskusijų objektu ir iš viso neprivalo būti svarstomas. Vaikų klausimas yra kiekvieno moralinės atsakomybės reikalas. Gimimų kontrolės argumentai, sako vysk. Jakovos, esanti socialinė būtinybė pašalinti nuo žemės paviršiaus badui, nelaimėms, jaunimo nusikaltimams, socialiniams perversmams, karams ir visoms kitoms nelaimėms, kurios esančios kaip pasekmės žmonių pertekliaus. Bet šie argumentai netenka savo svorio, kai atsimenama, kad neigiamybės norima pašalinti pačia didžiausia neigiamybe — žmogaus neklusnumu Dievo įsakymui: Aukite ir dauginkitės. Mes dar nesa-

me tiek pripildę žemės, kad jau dabar reiktų degraduoti žmogaus kilnumą iki gyvulio laipsnio.

RUS? ARGİ?

Grįždami iš sporto olimpiados Romoje, lietuviai parsivežė trejetą medalių, ir dėl to garbė tiems, kurie tuos medalius išsikojo. Tiesa, kad visi lietuviai buvo įjungti į rusiškas komandas, nešiojo drabužius su nelietuviškais ženklais, bet išpūdžiai laikraščiuose rodo jų, kaip lietuvių, pasididžiavimą savo laimėjimais.

Todėl labai neskania sceną pateikia skaitojams sidabro medalius gavusieji lietuviai Bagdonavičius ir Jukna „Jaunimo gretų“ Nr. 10 išspausdintuose išpūdžiuose. Girdi, kartą bėges pro juos arabas ir, rodydamas pirštą, paklausęs: „Rus?“ Jie linktelėję. Vadinas, prisipažino, kad yra rusai. Argi jiems iš tikro būtų buvę malonu, kad juos laiko rusais? Pats suminėjimas tokio įvykio lyg ir sakyti, kad malonu. Antraip kam gi būtų reikėję dar minėti tokį nemalonų ir tautiškai nužmoginantį dalyką?

„KUR JO TĖVAI?“

Raudonarmietis Valentin Nikolajev per „Tiesą“ ieško savo tėvų. Pasirodo, kad jis yra lietuvis, būdamas ketverių metų 1940-41 m. iš Lietuvos ištremtas į Rusiją, nuo tėvų atskirtas, užaugęs prieglaudoje, kur jam davė ir rusišką pavardę. Kokia buvo lietuviškoji pavardė, kur tėviškė ir tėvai, nežino.

Panašios Sovietijos aukos kasdien galėtų užpildyti visus melagingus „Tiesos“ puslapius.

(Bus daugiau)

DBLS parėmė. Prireikus DBLS ir toliau neatsisakytų paremti jaunimo auklėtojų žygių. Visuomenė labai nuosirdžiai atsiliepia gausiomis aukomis į visus jaunimą liečiančius reikalus. Tereikia iniciatyvos, kuri gali ateiti tik iš jaunimo auklėtojų ar vadovų.

Iš kitų kultūrinių poreikių paminėtini Europos Lietuvis ir Nidos Knųgų Klubo knygos, spauslės, leidžia LN B-vė. Perkelus kraustus į Lietuvį Namus ir pagerinus darbo priemones, galima tikėtis pagerėjimo ir finansinė šiu leidinių srity. Didžiausią problemą sudaro techniškas darbas, kurio šiuo metu yra labai daug. Galvojama apie įveidimą metinės prenumeratos knygoms, kas techniškai darba žymiai sumažintų. Atstovų nuomonė dėl šios idėjos būtų labai pageidaujama.

Mūsų organizacijos darbai ir kultūrinės bei lietuvių išlaikymo pastangos remiasi finansais, gaunamais iš skyrių solidarumo mokesčio įnašų. Taigi solidarumo mokesčio palaiko Centro veiklą, o jaunimo stovyklai teko daryti specialią rinkliavą. Tradicinis nario mokeskis, kuris per elgė metų tapo daugeliui Anglijos lietuvių savanoriškai privalomu Income Taksu, palaiko organizacijos ir Centro gyvybę ir yra gan sąžiningai mokamas. Todėl jokių pakeitimų šio srity netenka daryti. Reikėtų tik kvieisti visus neužmiršti lietuviškų pareigų ir solidariai palaikyti savo institucijas.

Tačiau ne vien tik DBLS Centre ir didesnėse lietuvių kolonijose, kaip Londonas, Manchesters, Nottinghamas, Bradfordas, Coventry, Wolverhamptonas verda lietuviškas gyvenimas. Tautinis darbas dirbamas ir daugelyje kitų vietovių, kur tik yra grupelė lietuvių ir kur yra DBLS skyriai. Europos Lietuvis kronika yra geriausias įrodymas, koki svarbų vaidmenį mūsų bendruomenės gyvenime atlieka 25 DBLS skyriai. Tautos šventės, Kariuomenės šventės, minėjimai, paskaitos, Kalėdų eglutės ir kitos pramogos yra tik dalis jų atliekamojo darbo. Svarbiausia yra tai, kad šie mūsų organizacijos padaliniai sieja pavienius lietuvius, išblaškytus po visą D. Britaniją, į vieną bendruomenę, į vieną organizaciją ir tokiu būdu palaiko lietuvišką gyvenimą šia me krašte.

Skyrių veiklą ir jos svarbą mūsų bendruomenei vaizduoja kelios 1960 m. veiklos apyskaitos, prisiųstos Centran Suvažiavimo proga. Tokias apyskaitas prisiuntė Bradfordas, Corby, Birminghamas ir Burtonas.

Iš šių apyskaitų matyti, kad beveik visi skyriai turi piniginius rezervus, kurie įgalina veiklą tęsti. Tereikia tik skyrių Valdybų pastangas remti ir darbą dar intensyviau tęsti, kad lietuviškas gyvenimas dar gražiau klestėtų. Centras visus skyrius sieja į vieną pagrindinį Anglijos vienietą, turintį galimybių ir toliau gyvuoti ir dirbti mūsų pačių ir tautos gerui.

Zvelgiant į ateitį, pirmiausiai reiktų tęsti pradėtąjį konsolidacijos darbą tarp mūsų organizacijų. Mūsų skaičiai pamažu vis mažėjant, turime rasti būdų susiglausti ir suartėti. To turėtų siekti ne tik pavieniai asmenys, bet ir organizacijos. Suartėjimas sudarys sąlygas našes niam darbiui ir naujų jėgų atrasti pradėtiems darbamams.

Suartėjimas gali pareikalauti esamųjų įstatų pakeitimų, bet to neturėtume bijoti. Turime įstatus derinti prie sąlygų ir gyvenimo reikalavimų, neiškreipiant įstatų pagrindinių principų. Pirmasis bandymas šio srity teks šiam Suvažiavimui, svarstant DBLS Pirmininko rinkimo klausimą. Reikia tikėtis, kad gyvenimas ir patirtis mūsų įstatus ilgainiui išdėliuos ir tokiu būdu padės mūsų organizacijai klestėti.

Vienas svarbiausių uždavinių, kurių ligi šiol nepavyko teigiamai išspręsti, yra suradimas būdų patraukti jaunimui įsijungti drauge su „seniais“ į bendruomeninį gyvenimą. Jaunimas ligi šiol neieškojo ir nerado sau vietos mūsų tarpe, o mes dar nesugebėjome jų į save prisivilioti. Ši problema yra labai svarbi, ir ją būtina reikla spręsti, nes ji liečia mūsų ateitį.

DBLS įsisteisinimo klausimas taip pat nėra lengvai sprendžiamas. DBLS akcijos šiuo metu yra laiko mums privačių asmenų - patikėtinų. Nemaža suma neišrašytų Bendrovės akcijų negali būti Sąjungai išrašyta, nes DBLS nėra įstatymo kelio registruota. Gali tėti įkurti naują organizaciją, įregistruotą pagal įstatymų reikalavimus, kuri turėtų tamprius ryšius su DBLS. Šiuo keliu veikiant, gali susidaryti galimybių įtraukti ir jaunimą.

Baigiant šią 1960 m. apžvalgą, tenka pasidžiaugti, kad 1960 metų rezultatai buvo geri, nežiūrint įvairių sunkių problemų, kurios kaip juodi debesys dengė horizontus. Nors tie debesys dar nėra išsisklaidę, bet yra vilties sulaukti ir saulės spindulių. Tikime, kad jų sulauksime, bet turime būti stiprūs, budrūs ir turime aiškiai matyti kelią, kuriuo visi drauge sutartinai turime eiti.

ALIO!

ALIO!

DĖMESIO!

GARSIOJI NOTTINGHAMO „DAINOS“ TRIO (akordionas, elektroninė gitara ir atominis būgnas)

KAPELA, VADOVAUJAMA VIRTUOZO AKORDIONISTO K. VENCKAUS

GROS SPAUDOS BALIUJE

Europos Lietuvių Kronika

VISI, KAS TIK GALI

Visi, kas tik gali, į Balių, į Balių! Istorija tvirtina, kad senovės lietuviai nujo davo net iki Juodosios jūros pasigirdyti savo žirgų.

O mums ši šeštadienį niekam nebus per daug tili pasiekti Lietuvių Namų Londone ir ten tinkamai padalyvauti Spaudos Baliauje.

SPAUDOS BALIUS

Spaudos Baliaus visi pasirošimai baigti, ir jis bus ši šeštadienį, sausio 28 d. Pradžiai 7 val. Apie tą valandą jau bus suvažiavę maždaug visi svečiai iš tolimųjų kraštų vietų, o tokių svečių šįkart žada būti nemaža.

Kas pasiryžęs Londonu važiuoti po žeminių traukinių, nepatartina pasirinkti netikusio laiko, kai vagonai perpildyti keleivių. O toks pats netikusias laikas yra apie 6 val. vakare, kai uždarnos parduotuvės ir visi skuba namo.

Iki pasimatymo Lietuvių Namuose Baliaus metu!

VISKAS EINA Į VIENĄ KATILĄ

Būna atsitikimų, kad tasai patys asmuo vienu voku atsiunčia „Eur. Lietuvio“ prenumeratos pinigus, kitu už Nidos Knygų Klubo leidinius, dar kitu už kalendorių.

Šitaip siunčiant, aišku, susidaro didesnės išlaidos. Kadangi visi tie leidiniai yra leidžiami vis vieno ir to paties leidėjo — Lietuvių Namų Akc. B-vės ir už juos surenkamieji pinigai dedami į bendrąjį „katilą“, tai viską galima siųsti viename voke, tik pažymint, kokia suma skiriama kuriam reikalui.

LONDONAS

VENEZUELOJ ATŽYMETAS LIETUVIS

Londone besimokslinantių lietuvių eiles sustiprino net iš Pietų Amerikos, Venezuėlos, lietuvis gydytojas Algis Jaloveckas. Jį čia pastatė medicinoje atsiuntė patys venezuelai.

LIETUVIS ARABŲ TYRINETOJAS

Kazys Petrakis, Belgijoje baigęs politinius, socialinius mokslus licencijato, filosofiją bakalauru laipsniu ir gilinesis tyrinėtojas kalbose, nuo rudens rytų kalbų studijas tęsia Anglijoje, Oksfordo universitete. Pagrindinė saka turi arabų kalbą. Šioje sakoje dabar ruošia tezę doktoratui gauti. Doktoro laurus nuskinti ateinančiais metais. Jis lietuvių istorijoje, regis, bus pirmas taip toli pažengęs arabininkas. Praėjusiųjų šventinių atostogų metu ilgesni laiką studenta, nors ir visai iki šiol nepažįstama, Londone mielai svetino žinomieji prekybininkai Veronika ir Zigmas Jurai.

PALAIKOTA LIETUVĖ

Sausio 12 d. rytų Londone mirė 79 m. senosios išėjusios lietuvių A. Šakevičienė. Ji Lietuvių bažnyčios palaidota sausio 19 d.

BRADFORDAS

PRENUMERATA PRIIMAMA PACIAME BRADFORDE

DBLS Bradfordo Skyriaus Valdyba nutarė atėti į talką renkanti Europos Lietuvių prenumeratą ir mokesčius už Nidos Knygų Klubo leidinius, taip pat ir už kalendorius. Dėl to dabar Bradfordo ir apylinkės lietuvių tuos metus gali įteikti tiesiog Skyriaus kasiniui p. V. Ignaičiui, kurio adresas yra: 2, Russell St., Bradford 5.

Ta naujoji prenumeratų ir mokėjimų priėmimo tvarka galėtų būti ypač patogi, kam sudaro sunkumų vaikščioti į paštą, pirkinėti pašto orderius ar rašinėti laiškus ir dar registruoti juos. Dabar laikraštį ir knygas galėtų užsiprenumeruoti ir tie, kuriuos tasai pinigų siuntinėjimas yra atbaidęs nuo lietuviško spausdinto žodžio.

KLUBO SUSIRINKIMAS

Bradfordo Lietuvių Vyties Klubu Valdyba kviečia metinį savo narių susirinkimą sausio 29 d., sekmadienį, 3 val. popietį Klubu patalpose šia dienotvarkė:

1. Valdybos narių ir Revizijos Komisijos pranešimai, 2. Diskusijos, 3. Valdybos ir Revizijos Komisijos rinkimai, 4. Einamieji reikalai ir klausimai bei sumanymai.

P.S. Skelbtąją valandą nesusirinkus kvorumui, po valandos susirinkimas bus laikomas teisėtu, nežiūrint atvykusiųjų skaičiaus.

Vyties Klubu Valdyba

EGLUTĖ BRADFORDE

Jau kelinti metai, kai Bradfordo lietuvių mokyklos vadovybė su tėvų komitetu surengia vietoje ir apylinkėse lietuvių vaikams Kalėdų eglutę. I eglutę paprastai susirenka nemažai priaugusiųjų jaunimo. Šiemet prisidėjo dar ir skautai.

Visus susirinkusius šv. Kalėdų ir N. Metų proga pasveikino mokyklos vedėjas mok. V. Ignaitis. Laukėme atvykstant Kalėdų senelio, bet nesulaukėme. Susirgo: jo senam pilvėly pradėjo kažkas gargaliuoti ir kai rįjį kulnėli neįėjo. Tad atsiuntė bobutę. Ji atsiuntė iš senelio vaikams skirtą dovaną.

Mokyklos mokiniai, skautai ir svečiai išpildė programą. Jie gražiai skaitė, insceniavo piemenėlių ir išminčių atvykimą prie tikrą gimusio Kristaus prakartėlės, deklamavo, giedojo, dainavo, dūdėlė švilpavo. Kalėdų bobutė (J. Traškienė) padalijo vaikams senelio dovanas, kurios čia atsirado tėvų komiteto — p. Elvikio rūpesčiu.

MANCHESTERIS

PASILINKSMINIMAS KLUBE

Manchesterio Lietuvių Socialinis Klubas sausio 28 d., šeštadienį, savo patalpose rengia PASILINKSMINIMĄ.

Programoje: premijuoti šokiai, loterija ir t.t. Šokiams gros lietuviška kapela. Maloniai kviečiami visi Manchesterio ir apylinkėse gyvenantieji tautiečiai atsilankyti į šį pasilinksminimą.

KALĖDINĖ EGLUTĖ MANCHESTERYJE

Sausio 7 d. buvo suruošta Manchesterio ir apylinkėse lietuvių vaikams eglutė. Su sirinko per 80 mažųjų lietuviukų, kurie su savo tėveliais ir svečiais užpildė visas Klubu patalpas. Klubas išpuošė patalpas, pastatė žibantią šviesomis eglutę ir visus dalyvius apdovanojo saldumynais. Tėvų komitetas parengė turtingas vaišes, o Manchesterio ir Eccles mokyklos mokiniai atliko menišką programą. Kalėdų senelis (A. Kuzmickas) tėvų vardu apdovanojo mažus ypač gausiai ir brangiomis dovanom.

Visų kalbėtojų (V. Kupstys, V. Pažera, A. Padvoiskis, D. Dainauskas), sveikintus šią šeimų šventę, vedamoji mintis buvo: vi si iki vieno privalo leisti savo vaikučius lietuviškon mokyklon.

O eglutė — tai tradicinė šeimų šventė, kurioje jaunieji ir vyresnieji pabendrauja, pasidžiaugia jaukioje lietuviškoje dvasioje.

Dainutis

ROCHDALE

SKYRIAUS IR AKCININKŲ SUSIRINKIMAS

Vasario 4 d., 6 val., Ukrainiečių Soc. Klubu, Molesworth St., šaukiamas DBLS Rochdale skyriaus narių ir Namų B-vės akcininkų susirinkimas.

Skyriaus nariams dalyvavimas būtinas. Skyriaus Valdyba

KETTERINGAS

PERRINKTI VADOVAI

Sausio 14 d. sušauktame DBLS skyriaus susirinkime svarstyta bėgamieji reikalai ir panaujintos vadovaujamoji organų galios. Skyriaus valdyba vienbalsiai perrinkta ta pati: pirm. Alfredas Kirkelionis, sekr. Liudas Nemeika, ižd. F. Nagienė, revizijos komisijsje liko Jonas Bakaitis ir Kostas Klegeris. I Lietuvių Namų Londone akcininkų suvažiavimą atstovė visais balsais išrinkta Teofilė Bakaitienė.

DARBAI IR MOKSLAI

Nedidelės vietinės kolonijos lietuviai daugiausia darbuojasi medžio apdirbimo, odos ir kt. imonėse. Kai kurie paskirai arba jungtinėmis jėgomis turi įsigyti nuosavas imones. Dauguma tautiečių jau turi savus namus. Dalis jau išėjo į pensiją. Jaunimo nedaug, bet jis stengiasi išsismokslinti. Pz., Klegerių sūnus Liverpoolyje studijuoja mediciną, S.F. Nagių trys vaikai ir kiti tebėra žemesnius mokslus.

GERAS VARDAS

Vietos ir apylinkės tautiečius apjungia DBLS skyrius ir lietuviškos pamaldos, ku-

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ, SIBIRĄ IR KITUS KRAŠTUS

Sąžiningiausias, patikimas ir garantuotas patarnavimas, aukščiausios rūšies prekės už žemiausią kainą.

BALTIC STORES LTD.

(Z. JURAS)

421. HACKNEY RD., LONDON, E.2, ENGLAND. Tel. SHO 8734.

Seniausia Anglijoje lietuviška bendrovė. MEDŽIAGOS, AVALYNĖ, VAISTAI, MAISTAS. Akordeonai, siuvamosios mašinos, rašomosios mašinėlės, motociklams ir dviračiams dalys, įvairios lempos, sporto įrankiai ir visa kita. Geriausios atskaitymo sąlygos.

Kiekvienam siuntiniui asmeniškai priežiūra! NAUJI 1960 m. kainoraščiai ir įvairios informacijos pareikalavus teikiama visiems nemokamai.

Pasiunčiame ir pačių klientų supirktąsias prekes.

KIEKVIENO SIUNTINIO PRISTATYMAS GARANTUOTAS

MOSŲ RĖMĖJAI

D. Banaitis už kalendorių atsiuntė 20 šilingų ir laišką rašo: „Mano „komendantas“ sako, kad tas kalendorius gražus ir jį paruošiant yra daug įdėta darbo, todėl įsakė pasiųsti visą svarą“.

P. Kybartas „Eur. Lietuvio“ prenumeratą atsiuntė 60 šil. ir už kalendorių 10 šil. K. Paipalas „Eur. Lietuvio“ prenumeratą 50 šil. ir už kalendorių 20 šil.

D. Kaniauskas spaustuvės mašinoms 20 šil.

Pr. Ivanauskas sumokėjo „Eur. Lietuvio“ prenumeratą už save ir už nepajėgų mokėti lietuvių P. Vasiliauską.

Po 10 šil. už kalendorių atsiuntė J. Bielskis, L. Matulevičius, S. Starka, B. Raslauskas, K. Levinskas, P.N. Žvirbliai, J. Mačionis, M. Sabas, Ig. Grundulas (už du kalendorius), J. Zubavičius, Pr. Voveris, P. Liesis, A. Rudzevičius, K. Kriaučiūnas, I. Žilinskienė, Vl. Girėnas (už du kalend.), P. Ruzgas, A. Saikauskas.

Po 8 šil. V. Dajoras (už du kalend.), K. Rožanskas, po 7.6 šil. E. Lauraitis (už 2 kalend.), po 7 šil. V. Zokas, J. Miknevičius, 5 DM H. Bružaitienė.

6.6 šil. auką spaustuvei J. Sniupas. H. Pumeris užsakė kalendorių išsiųsti se neliui Vokietijoje.

rių metu dažniausiai skamba lietuviškos giesmės. Jos užbaigiamos Tautos himnu. Pamaldas atlaiko mūsų kapelionas iš Londono. Vietinis klebonas lietuvių katalikų sąmoningumą aukštai vertina. Jie tuo kitas tautybes prašoksta.

FISMO NELAIMĖS

Neseniai čia tris lietuvius ištiko sunkesnės eismo nelaimės: T. Bakaitienė, p. Černiauskienė ir jos 4 metų anūkė Jonukė Kirkelionė. DBLS skyriaus pirmininko sūnų. Ypač sunkiai buvo sužeista p. Černiauskienė, kuri 17 valandų išbuvo be sąmonės. Lai mei visi sužeistieji, palyginti, gana greitai atsigriebe.

NOTTINGHAMAS

PADEKA

Nuoširdžiai dėkoju visiems lietuviams, dalyvavusiems bažnyčioje ir palydėjusiems mano mylimą A.A. Mamytę į amžinąją poilsio vietą.

Nuoširdžiai dėkoju p. K. Bivainiui už kalbą, pasakytą kapinėse. pagerbti seniausios kolonijos gyventojai ir tautos motinai. Taip pat nuoširdžiai dėkoju už vainikus: DBLS Nottinghamo Skyriui, Nottinghamo Moterų Draugijai, p.p. Radzevičiams, p.p. Šimpkams, p.p. Oželiams, p.p. Kiburams ir p.p. Valnoriams, kuriais dar tebėra papuoštas Jos naujai supiltas kapas.

Visiems dėkinga Elena Blūdžiūtė

PAIEŠKAU VEDYBU TIKSLU lietuvių moters. Rašyti: Petras Senvaitis, 80 Clarendon Rd, Shirley Park, Southampton, Hants.

PAIEŠKOJIMAI

SALTKUS JONAS, gyvenęs Eccles, Manchester, prašomas rašyti: Ant. Laucevičius, 3339 W. 64 St., Chicago 29, Ill., USA.

Paieškomi šie asmenys:

1. Algirdas Goštautas, gim. 1930 m., 2. Vladas Šidlauskas, gimęs 1927 m., 3. Jonas Dzvionkus, gim. 1908 m.

Daugiau informacijų, ryšius su šiais paieškiojimais, galima gauti Lietuvos Pasiuntinybėje: 17 Essex Villas, London, W. 8.

USVALDAS Mikas iš Sakalinės, prašom parašyti M. Bikneris, Schweizingen-Kirschacher, Mark Platz 10, Germany.

SUVAŽIAVIMO DIENOS

XIV-asis DBLS Suvažiavimas pradėtas dalyvaujant 19 atstovų (atstovavo 452 narius).

Ji atidarė DBLS Pirmininkas Stp. Nenortas. Suvažiavimui pirmininkauti išrinktas D. Banaitis, sekretoriauti J. Zokas ir V. Tamašauskas.

Nominacijų komisiją sudaro V. Ignaitis, K. Bivainis ir J. Levinskas. Su Sąjungos išdo padėtimi supažindina Suvažiavimą V. Strimas. Revizijos duomenis pateikia P. Duoba.

Sąjungos Pirmininkas Stp. Nenortas su pažindina suvažiavimą su 1960 m. veikla ir ateities gairėmis (jo pranešimas spausdinamas atskirai).

Po neesminių pasisakymų, diskusijose dėl to pranešimo F. Neveravičius pasiūlydžia idealizmo tų, kurie liko Sąjungoje ligi šios dienos ir neša visą lietuvišką darbą našta.

Popietiniame šeštadienio posėdyje pirmiausiai perskaitomas Skotijos lietuvių dvasios vado kun. J. Gutausko sveikinimas. Žodžiu Suvažiavimą sveikina Lietuvos Pasiuntinybės Patarėjas V. Balickas (jo sveikinimas spausdinamas atskirai) ir kun. A. Kazlauskas. Suvažiavimas nutaria pasveikinti Min. B.K. Balutį ir pareikšti jam padėką už paramą DBLS.

Kadangi Sąjungos Tarybos Pirm. Dr. S. Kuzminkas serga ir negalėjo atvykti, Dr. K. Valteris perskaito jungtinio Tarybos, DP LS ir Lietuvių Namų Akc. B-vės Valdybų su kvietiniais svečiais - patarėjais posėdžio protokolą, suteikdamas prie to dar paaiškinimų.

Po Lietuvių Namų Akc. B-vės Pirmininko Stp. Nenorto pranešimo (jis buvo jau spausdintas „Europos Lietuvyje“) plačiau pasidalijama numonėmis dėl Lietuvių Sodybos pardavimo. Kokia yra Sodybos padėtis, jos teigiamybės ir neigiamybės, Suvažiavimui nušviečia Sodybos Vedėjas J. Lūža.

Lietuvių Sodybą tektų parduoti, jei nebūtų galima dabar Lietuvių Namams išpirkti užtrauktosios trumpalaikės paskolos pakeisti pakenčiamomis sąlygomis gauta ilgalaikė.

NOTTINGHAMO IR APYLINKĖS LIETUVIŲ ŽINIŲ SIUNTINIŲ REIKALU

Jau kuris laikas, kai Nottinghamo lietuvių pasinaudoja ypatingai patogiu siuntinių persiuntimu į Lietuvą ar Sibirą tiesiog iš Nottinghamo.

Šiuo pranešama visų lietuvių žiniai, kad nuo dabar kiekvienas siuntinys bus pasiųstas tik iš Nottinghamo pašto.

Tuo tikslu gaunamos licenzijos ir visi reikalingi dokumentai pasiuntimui siuntinių, kurie jau nesiekdami Londono keliauja tiesiog iš Nottinghamo užsakytu adresu.

Tie, kurie pasinaudojo patarnavimu, gali visiems patikinti, kad tiesiog iš Nottinghamo pasiųsti siuntiniai greičiau pasiekia gavėjus. Antra, atpuola susirašinėjimas ir kiti keblumai.

Be to, kiekvienas užsukęs gali pasirinkti reikalingų prekių ir vietoje pamatyti, kaip įpakuojami ir pasiunčiami.

Tautiečiai, turį reikalo su siuntiniais, kviečiami pasitarti ir įsitikinti — šeštadieniais po pietų ir sekmadieniais arba pagal atskirą susitarimą šiuo adresu:

DAINORA LTD. J. KIBURAS, 52, Maples St., Hyson Green, Nottingham.

Apsilankę aiškiai įsitikinsite, kad šiuo reikalu tikrai galima apsieiti ir be Londono.

TAURAS

(A. Briedis)

88. GOLDSMITH AVE., LONDON, W.3.

Tel. ACO 9471

TAURUS TAURO PASIŪLYMAS

Kaip ir praėjusiais metais, taip ir šiemet Tauras ateina į pagalbą savo tautiečiams, siūlydamas tik geriausios rūšies prekes už galimai žemesnę kainą. Avalynė 5%, nuo 10% iki 20% už įvairias vilnines, šilkinės, rajonines, vilnones „worsted“ medžiagas. Avia laikrodžiams, Hohner akordijonams, taip pat ir visoms kitų rūšių prekėms. Nuolaida skaitoma nuo kainoraščio kainų. Proga tęsiasi 1961 metais nuo sausio 19 d. iki kovo 19 d.

Londono ir artimesnių apylinkių tautiečiams gera proga įsitikinti ir patiems pamatyti siūlomųjų prekių kokybę. Tik parašykite arba paskambinkite ACO 9471, paprašydami daugiau pageidaujimų prekių pasirinkti, ir viskas bus pristatyta į jūsų namus jums prienamiausiu laiku. GARANTUOJAME, KAD IR PATYS PIRKdami NIEKADA NEPAISIŠITE PIGIAU GEROS KOKYBĖS PREKIŲ.

Taip pat galime paimti ir jūsų pačių supirktas prekes tiesiog iš jūsų namų. Rašykite prašydami kainoraščių ir pavyzdžių.

ke. Suvažiavimas palieka direktoriams laisvas rankas pasielgti taip, kaip bus geriausia ir imanoma.

Sekmadienį, antrąją Suvažiavimo dieną, po pamaldų, kurias kun. A. Kazlauskas atlaiko Lietuvių Namuose, J. Vilčinskis daro pranešimą apie padėtį Lietuvoje (jo pranešimo mintys bus spausdinamos atskirai). Po šio pranešimo Suvažiavimas nutaria pasiųsti padėką D. Britanijos užsienio reikalų ministeriui už Sovietų kolonializmo iššikimą tarptautiniame forume.

DBLS Valdybon išrenkami, o Valdyba pareigoms pasiskirsto šitaip: inž. J. Vilčinskis — pirm., S. Nenortas — I vicepirm., J. Lūža — II vicepirm., A. Pranskūnas — sekr., V. Strimas — ižd., Z. Jūras — sekr. jaunimo reikalams ir J. Bendorius — sekr. bendruomenės reikalams.

Revizijos komisijon išrinkti P. Duoba, V. Petrauskas ir J. Zokas.

Sąjungos Tarybon: Dr. S. Kuzminkas, Dr. K. Valteris, D. Banaitis, V. Ignaitis, kun. A. Kazlauskas, K. Bivainis ir P. Mašalaitis.

Lietuvių Namų Akc. B-vės oficialiajame Suvažiavime perrenkamas direktoriumi rotacine tvarka pagal statusą pasitraukęs J. Bendorius ir prirenkamas Z. Jūras. Suvažiavime buvo atstovaujamos 2391 akcija.

Šis akcininkų suvažiavimas priėmė rezoliuciją, pagal kurią patvirtinamas DBLS Suvažiavimo nusistatymas palikti direktoriams laisvas rankas tam atvejui, jei nebūtų galima prienamomis sąlygomis gauti ilgalaikę paskolą ir tektų parduoti dalį turto.

Vilniaus svetainės — pavyzdys Sovietų Sąjungos buitinei atečiai

(E) Tur būt retai pasitaikė, kad Vilniaus svetainės būtų taip išgriamos Maskvos laikraštyje. „Literaturnaja gazeta“ ne seniai išspausdino iliustruotą reportažą apie Vilniaus naująjį viešbutį ir naująsias kavines. Kai žmogus apsisotėjas A. ir V. Nasvyčių suprojektuotame viešbutyje „Ne ringa“, jis čia aptinkas su dideliu skoniu, jaukiai ir smagiai įrengtas sales ir kamburius. „Užleikite į bet kurį kambarį ir jūs pamatysite tą naują, kas būdinga nūdieniam butui“. Kavinė pirmajame aukšte taip pat maloniai nuteikianti. Mini ir „Literatūra kavinė“. „Šešupės“ valgykla esanti irgi skoningai įrengta.

Užbaigus žodyje sakoma: „Vilniuje šiose kavinėse ir viešbutyje žmogus gali pamatyti tą buities grožį ir kultūrą, kurie turi atėti į mūsų namus, ir mūsų butus“. Čia pabrėžtina, kad taip parašyta Maskvos laikraštyje.

STUDENTISKAS LAZAS

„Komjaunimo tiesa“ rugsėjo 30 d. spausdinasi reportažą apie studentus, kurie grįžo iš žemės ūkio talkų. Girdi, 40 asmenų medikų grupė taip šauniai dirbo, kad susilaukė net padėkos laiško. Pakruojaus „Di džiojo spalio“ kolūkyje dirbo fizikai matematikai, Pasvalio rajono „Pergalės“ kolūkyje — lietuvių kalbos ir literatūros studentai.

Kaip čia mums begudrautų partija ar „Komjaunimo tiesa“, studentams šiais tarbiniais laikais, pasirodo, tenka išgyventi tikrą skriaudą. Ar studentai ne žmonės, kad jiems neduodama poilsio? Ar iš šių studentų neturės išeiti geri savo srities specialistai? Persidirbė, nusikamavę mirė laiko tokie brangūs ir vertingi lietuviai kaip Bililūnas, Kudirka, Višinskis. Ar tarybinis režimas trokšta, kad visi talentai susilauktų ir šiandien tokio pat likimo, kaip anie brangūs vyrai cariniais laikais? Jeigu jis, tasai režimas, turi tokių tikslų, tai geriau jis bent nekalbėtų, kad jo priemonės neša žmonėms laimę. Geriau tylom varytų pragaštingą savo darbą — lietuviškosios inteligentijos fizišką naikinimą.

Pagaliam, jeigu studentams reikia dirbti, tai tegu medikai ilgiau išbūva klinikoje — jie bus geresni gydytojai. Tegu fizikai eina į laboratorijas. Tegu lietuvių literatūros ir kalbos dalykus studijuojantieji užrašinėja tarmes, žodyno dalykus, tegu renka archyvinis dokumentus, tai bus nauda ir jiems ir lietuvių kultūrai, kurios didelius globėjus visada vaidina bolševikai.

Kapitalistinėje santvarkoje visi siekia pinigų, nes jie atneša valdžią, o komunistinėje visi siekia valdžios, nes ji atneša pinigų.

EUROPOS LIETUVIS —

LITHUANIAN WEEKLY.

Printed and Published in Gt. Britain by the Lithuanian House Ltd., 1. Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PARK 2470. Redakcijos ir Administracijos adresas: 1. Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. PARK 2470.

Redakcija rankraščius taisyti ir trumpinti savo nuodžiūra.

Prenumeratos kaina: metams 40 šil., 6 mėn. 22 šil., atskiras numeris 1 šil.; dolerio kraštuose — 6 dol. metams.

Leidžia Lietuvių Namų Akc. Bendrovė. Leidimo Tarybą sudaro DBLS Valdyba ir Europos Lietuvių Bendruomenių pirmininkai.